

راستکردنه‌وه‌ی چهند هه‌له‌یه‌کی میژوویی تایبته به سه‌ده‌کانی ناوه‌راست له کتیبی خولاصه‌یه‌کی کورد و کوردوستانی محهمه‌دنه‌مین زه‌کی به‌گ

خانزاد صباح محي الدين

به‌شی راگه‌یاندن، په‌یمانگای ته‌کنیکی کارگیزی هه‌ولیر، زانکوی پۆلیته‌کنیکی هه‌ولی، هه‌ریمی کوردستان-عیراق

((میژوویا وه‌گرته‌نا فه‌کولینی: 9 شوات، 2020، میژوویا ره‌زامه‌ندیا به‌لافکرینی: 22 آیلول، 2020))

پوخته

کتیبی محهمه‌د نه‌مین زه‌کی به‌گ یه‌کێکه له سه‌رچاوه به‌ره‌تیبه‌کانی میژووی کورد له هه‌موو سه‌رده‌مه‌کاندا، خزمه‌تیکی زۆری به میژووی کورد کردووه، چونکه ده‌رچووی کۆلیجی نه‌رکانی سه‌رپازی بووه‌وه‌چهن‌دین نه‌رک و فه‌رمانی گرنگی پێ سپێردراوه له کۆتایه‌یه‌کانی سه‌رده‌می ده‌وله‌تی عوسمانیدا توانیویه‌تی سوود له‌و پێگه‌یه‌ی خۆی وه‌ربگریت و میژووی کورد بنوسینه‌وه، به‌لام له‌به‌ر نه‌وه‌ی سه‌رقالی کاروباری ئیداری بووه له 1925 وه‌زیری گه‌یاندن و نه‌شغال بووه له عیراق، هه‌روه‌ها سه‌رچاوه‌ی پنیویستی له‌به‌ر ده‌ست نه‌بووه، له‌به‌ر نه‌وه‌ی زۆربه‌ی سه‌رچاوه میژووییه‌کانی سه‌رده‌م نه‌وسا ده‌ست‌نووس بوون، که‌وتۆته چهند هه‌له‌یه‌کی میژوویی و چهند زانیارییه‌کی میژوویی ده‌رباره‌ی هۆزو که‌سایه‌تیه‌ کوردییه‌کانی تیکه‌ل کردووه.

نیمه له‌و لیکۆلینه‌وه‌یه‌دا هه‌ول ده‌ده‌ین به‌پشت به‌ستن به‌سه‌رچاوه میژووییه‌کانی به‌رده‌ست نه‌و وورده هه‌لانه‌ی تایبته به سه‌ده‌کانی ناوین راست ده‌که‌ینه‌وه، نه‌مه‌ش هه‌یچ له گرنگی نه‌و لیکۆلینه‌وه‌یه‌ که‌م ناکاته‌وه، هه‌له‌که‌نیش به‌پێی جۆره‌کان به‌سه‌ر ته‌وه‌ره‌کانی هه‌له‌ی بابه‌تی و هه‌له له ناوه‌کان دابه‌ش ده‌بن، به‌هه‌ردوو جۆری ناو و ناسناوی که‌سایه‌تیبه‌کان یان هه‌له له ناوی ناوچه‌و ده‌قه‌رکان له‌و کتیبه‌ ناویان هاتووه، نه‌مه‌ جگه له هه‌له‌ی ریکه‌وت و چاپ نه‌وانیش ته‌وه‌ره‌ی تری لیکۆلینه‌وه‌که‌ن. له کۆتایه‌شدا نه‌نجامی لیکۆلینه‌وه‌که و لیستی سه‌رچاوه‌و ژێده‌ره‌کان هاتووه .

پێشه‌کی

به‌گۆیره‌ی بۆچوونی توێژه‌رانی کوردیش به‌باشترین سه‌رچاوه‌ی میژوویی هه‌ژمارده‌کریت که‌به‌زمانی کوردی نوسرا‌بیت، به‌لام له‌گه‌ل نه‌و راستیانه‌شدا به‌شێوه‌یه‌کی راسته‌وخۆ یان ناراسته‌وخۆ نه‌و سه‌رچاوه‌یه‌ هه‌ندێک که‌م و کوری و وورده هه‌له‌ی تیدا به‌دی ده‌کریت له‌ناوی ژماره‌یه‌ک که‌سایه‌تی و هۆز و شوین که به‌دروستی تۆمار نه‌که‌راوه‌لێره‌دا نه‌و لیکۆلینه‌وه‌ وه‌ک کۆششیکێ به‌راییه‌ بۆ ده‌ست‌نیشان کردن و راستکردنه‌وه‌یان به‌مه‌به‌ستی پاککردنه‌وه‌ی نه‌و سه‌رچاوه‌و دانسقه‌ونا‌یابه‌ی میژووی کوردو کوردستان بۆ زیاتر سوود گه‌یاندنی زیاتر سه‌رنج‌امیش هه‌یچ له‌به‌هاو بایه‌خ‌داری نه‌و سه‌رچاوه‌یه‌ که‌م ناکاته‌وه.

هه‌رچه‌نده‌ (90) سال تێ په‌ریوه به‌سه‌ر چاپی یه‌که‌می نه‌و سه‌رچاوه‌یه‌وه‌رگێردراوته سه‌ر زمانێ عه‌ره‌بی به‌لام تا ئێستاش گرنگی و به‌های میژووی خۆی له‌ده‌ست نه‌داوه‌و سالانیکی زۆره به‌ تاکه سه‌رچاوه‌ی باوه‌ر پیکراوی سه‌ر له‌به‌ری میژووی کوردو کوردستان هه‌ژمار ده‌کریت، هه‌رده‌م به‌هاو گرنگی خۆی له‌ده‌ست نه‌داوه‌و بۆته سه‌رچاوه‌یه‌کی به‌ره‌تی بۆ توێژه‌ران و رۆژه‌لاتناسان و خۆینده‌وارانی کورد. هاوکات بۆته ناوینیه‌یه‌ک بۆ که‌سانی بیانی و ناشاره‌زا تا له‌ریگه‌ی نه‌و سه‌رچاوه‌ میژووییه‌ ناشنای میژووی کوردو کوردستان بن.

لیکۆلینه‌وه‌و لیستی ژیدرو و سەرچاوه‌کان ده‌خه‌ینه‌روو.

شایانی ئاماژه پێکردنه ده‌رباره‌ی ناو و ناسناوی ئهو که‌سیایه‌تییه‌یه‌ی له‌په‌راویزی لیکۆلینه‌وه‌که هاتوو به‌زمانی عه‌ره‌بی و وه‌ک خۆی چۆن له‌سه‌رچاوه عه‌ره‌بییه‌کاندا هاتوو به‌هه‌مان شێوه له‌په‌راویز نو‌سراون بو‌ زیاتر دانیایی له‌راستکردنه‌وه یان ناساندنه‌که.

ته‌وه‌ری یه‌که‌م: ژیننامه و به‌ره‌مه‌کانی محهم‌د ئه‌مین زه‌کی

• ژیننامه‌ی که‌سی:-

محهم‌د ئه‌مین زه‌کی له‌ سالی 1880 له‌ سلیمانی له‌ بنه‌ماله‌یه‌کی دیاری رۆژگاری بابانییه‌کان له‌ دایکبووه که‌سه‌رچاوه‌کان ئاماژه‌یان به‌ناوی ئهو بنه‌ماله‌یه نه‌کردوو، سه‌ره‌تای خویندنی له‌ حوجره‌ی ئایینی ده‌ستی پێکردوو، هه‌ر له‌وێش فیزی هه‌ردوو زمانی فارسی و عه‌ره‌بی بووه، له‌ سالی 1896 دوا‌ی ئه‌وه‌ی سالیک له‌ روشدییه‌ی سه‌ربازی له‌ سلیمانی ده‌خوینیت ئیدی روو له‌به‌غدا ده‌کات وله‌ ئاماده‌یی سه‌ربازی ده‌خوینیت، پاشان له‌ دوا‌ی سی‌ ساڵ هه‌ربه مه‌یه‌ستی درێژه پیدان به‌ خویندنی سه‌ربازی ده‌چینه ئیسته‌نبۆل و له‌ سالی 1902 به‌ پله‌ی مو‌لازمی دووم و به‌ پله‌یه‌کی باش ده‌رده‌چیت بۆیه‌ دوو سالی له‌ کۆلیژی ئه‌رکان ده‌خوینیت و له‌ 1904 به‌ پله‌ی سوپاسالار (رئیس ارکان) ده‌رده‌چیت. (کمال مظهر احمد، ل314).

راسته‌وخۆ له‌ دوا‌ی ته‌واو کردنی خویندنی به‌ ئه‌فسه‌ر له‌ سوپای شه‌شه‌می عوسمانی له‌به‌غدا داده‌مه‌زیت تا سالی 1908 ز له‌سه‌ر داوا‌ی خۆی ده‌گوازیته‌وه بو‌ ئه‌درنه به‌ ئه‌ندامی لیژنه‌ی نه‌خشه و دواتر به‌ ئه‌فسه‌ری تۆبۆگرافیا به‌شداری له‌ دیاریکردنی سنوری تورکیا له‌گه‌ڵ بولگاریا و روسیا له‌ ناوچه‌کانی قه‌فقاز ده‌کات. (دارا جمال غفور، ص11). له‌ سالی 1924 ده‌گه‌ڕێته‌وه به‌غدا و به‌هۆی کارامه‌یی و سه‌رکه‌وتوویی له‌ کاره‌کانی له‌ سالی 1925 ده‌کریته‌ فەرمانده‌ی قوتابخانه‌ی

شایانی وتنه یه‌که‌م چاپی ئهو به‌ره‌مه‌ له‌ دوو به‌رگدا له‌به‌غدا چاپکراوه یه‌کیان له‌ سالی 1932 و ئه‌وه‌ی تریان له‌ سالی 1937 دا، هه‌روه‌ها له‌ سالی 1982 له‌ لهندن و له‌ سالی 1985 له‌ به‌یروت، دواجاریش له‌ سالی 2006 له‌ سلیمانی بنکه‌ی ژین هه‌ردوو به‌رگیان له‌یه‌ک کتیب بلاو کردیته‌وه، که‌ ئیمه‌ لێره‌دا بو‌ ئهو لیکۆلینه‌وه‌یه ئه‌وه‌ی بلاو کراوه‌ی ژین به‌کارده‌هینین که‌ له‌ ئاماده‌کردنی ره‌فیع سألحه، له‌ ده‌ستپێکی کتیبه‌که ئاماژه به‌راستکردنه‌وه‌ سه‌ره‌نجه‌کانی مه‌لا جه‌میل رۆژبه‌یانی کراوه (محهم‌د ئه‌مین زه‌کی، ل ق)، له‌جلدی دوومه‌یش د. که‌مال فوئاد به‌چه‌ند سه‌رنجێکی ره‌خنه‌ گرانه ئهو سه‌رچاوه‌یه‌ی ده‌وله‌مه‌ندتر کردوو (محهم‌د ئه‌مین زه‌کی، ج2، ل ئ). بو‌ زانیاری ده‌رباره‌ی نو‌سه‌رو هه‌له‌سه‌نگاندنی ئهو به‌ره‌مه‌ی هه‌ولمان داوه سوود له‌و توێژینه‌وانه وه‌رگیرین که‌ له‌سه‌ر رۆلی محهم‌د ئه‌مین زه‌کی نو‌سراون چ وه‌ک لیکۆلینه‌وه‌ی که‌سی تایبه‌ت یان ئهو زنجیره ووتارو باسانه‌ی له‌ لایه‌ن توێژه‌رو نو‌سه‌ررانی کورد ئاماژه‌یان به‌گه‌رنگی رۆلی نو‌سه‌رو به‌ره‌مه نو‌سراوه‌کانی کردوو که‌ به‌شێکی زۆری له‌ دووتووی کتیبێک کۆکراوته‌وه‌و له‌ ژێر ناوێشانی (چی ده‌رباره‌ی محهم‌د ئه‌مین زه‌کی نو‌سراوه) کۆکراوته‌وه‌و یه‌که‌یه‌که له‌ بلاو کراوه‌کانی بنکه‌ی ژین .

ئیمه‌ش لێره‌دا هه‌ولێ را‌ستکردنه‌وه‌ی ئهو هه‌لانه‌ی تایبه‌ت به‌سه‌ده‌کانی ناوهر‌است ده‌هین به‌پشت به‌ستن به‌سه‌رچاوه میژوو یه‌یه‌کانی به‌رده‌ست، سه‌ره‌تا له‌ ته‌وه‌ری یه‌که‌م به‌ پێویستمان زانی تیشکێک به‌خه‌ینه سه‌ر ژیان و به‌ره‌مه‌کانی نو‌سه‌ر، ئینجا له‌ ته‌وه‌ری دوومه‌یش له‌ هۆکاری بوونی ئهو هه‌لانه و پۆلین کردنی هه‌له‌کان به‌پێی جو‌ره‌کانیان ده‌کۆلینه‌وه، جا چ بابه‌تی یا هه‌له‌ی ناو و به‌روار یان هه‌له‌ی چاپ بن. له‌ کۆتاییشدا وه‌ک هه‌ر لیکۆلینه‌وه‌یه‌کی ئه‌کادیمی ئه‌نجامی

دواتر فیری زمانه‌کانی تورکی و فهره‌نسی و ئەلمانی بووه، زانینی ئەم زمانانه به‌هانا‌ی هاتوون له‌زال بوون به‌سەر ئەو کۆسپ و ئاسته‌نگ و ته‌گه‌رانه‌ی هاتوته‌ رینگای، چونکه‌ بوته‌ ده‌روازه‌یه‌ک بو ئاشنابوون به‌و سەرچاوه‌ میژوو‌ییانه‌ی ده‌رباره‌ی کوردییان نوسیوه. (کمال مظهر احمد، ص 16).

هه‌رچه‌ند محهمه‌ده‌ئهمین زه‌کی زیاتروه‌کو میژوونوس ده‌ناسریت به‌لام هاوکات چالاکی ویزافی رۆشه‌نبیری زور لایه‌نی ئەده‌بی گرتوته‌وه (عیزه‌ددین مسته‌فا ره‌سول، ل 106)، ته‌نانه‌ت ئاوری له‌ شیعەر هۆنینه‌وه‌ش داوته‌وه‌ ناماژه به‌و لایه‌نی چالاکی رۆشه‌نبیرییه‌ی کراوه (عه‌ل‌ئه‌ددین سه‌جادی، ل 62)، به‌ر له‌ نووسینی به‌ زمانی کوردی ده‌رباره‌ی کورد و میژووی کوردستان له‌ماوه‌ی سالانی نیوان 1906-1924 دا، هه‌شت چاپکراوی به‌زمانی تورکی هه‌بووه‌ که پێ ده‌چیت به‌ره‌م و زاده‌ی ژیا‌نی سه‌ربازی و عه‌سکهری خزمه‌تی له‌سوپای عوسمانی بێت، وه‌ک له‌ئاو‌نیشانی چاپکراوه‌کان ده‌رده‌که‌وێت که له‌ژیننامه‌ی نوسه‌ر له‌لایه‌ن وه‌رگیزی کتییی خولاصه‌ی تاریخی کوردو کوردستان ناماژه‌یان پیکراوه (محمد‌امین زکی، ص 471). هه‌ر له‌هه‌مان سەرچاوه‌ باس له‌نوسینی چواربه‌ره‌مه‌ی نوسه‌ر ده‌کریت ده‌رباره‌ی کورد که بریتین له‌: خولاصه‌یه‌کی تاریخی کوردو کوردستان له‌ دوو به‌رگ، میژووی سلیمانی به‌ زمانی کوردی، مشاهیرالکرد که له‌لایه‌ن سانیه‌ خانی کچی وه‌رگێردراوته‌ سه‌ر زمانی عه‌ره‌بی (محمد‌امین زکی، ص 10).

ده‌رباره‌ی خولاصه‌ی کورد و کوردستان که مه‌یدانی توێژینه‌وه‌که‌مانه‌ به‌ پێویستی ده‌زانم ناماژه به‌وه‌ بکه‌م که نووسه‌ر خۆشی ناماژه‌ی پیکردوه‌ ئه‌ویش ئه‌وه‌یه‌ دوا‌ی ئه‌وه‌ی کاتیکی خۆی بو‌ ته‌رخان کردوه‌ و له‌ سالێ 1919 دوو سه‌د لاپه‌ره‌ی له‌و کتییه‌ نوسیوه‌ به‌هۆی سووتانی ماله‌که‌ی ئه‌و نووسینه‌ له‌ناوچوه‌، به‌لام ویست و خولیا‌ی هینده‌ به‌هیز بووه‌ بۆیه

سه‌ربازی پادشایه‌تی، به‌لام هینده‌ی نه‌برد له‌هه‌مان سال دا خۆی به‌نوینه‌ری لیوا‌ی سلیمانی بو‌ یه‌که‌مین خولی ئه‌نجومه‌نی نوینه‌رانی عێراق پالاو‌توه‌ به‌و هیاویه‌ی زیاتر خزمه‌ت بکات ئه‌گه‌ر ده‌ستبه‌رداری هه‌موو پۆست و ده‌ستکه‌وتی شه‌خسیش بێت. (کمال مظهر احمد، ل 307).

له‌ ئه‌نجومه‌نی نوینه‌رانیش له‌به‌ر لیهاتوویی به‌ جیگری سه‌رۆکی ئه‌نجومه‌ن و سه‌رۆکی لیژنه‌ی سه‌ربازی هه‌له‌به‌ژێردریت، به‌لام له‌به‌ر ئه‌وه‌ی له‌ هه‌مان سالدا به‌ وه‌زیری ئه‌شغال و گه‌یاندن ده‌ستنیشان ده‌کریت و به‌گۆیره‌ی ده‌ستوری ئه‌وسای عێراق نه‌ده‌بوو دوو پۆستی له‌یه‌که‌ کاتدا هه‌بیت ده‌ستبه‌رداری کاری ئه‌نجومه‌نی نوینه‌ران ده‌بیت به‌لام دواتر ده‌گه‌ریته‌وه‌ ئه‌نجومه‌نی نوینه‌ران، له‌ ماوه‌ی نیوان سالانی 1925-1941 له‌ نیوان کاری وه‌زاری و ئه‌نجومه‌نی نوینه‌ران خزمه‌ت ده‌کات، ده‌ جار پۆستی وه‌زیر له‌ وه‌زاره‌ته‌کانی ئه‌شغال، مه‌عاریف، جه‌نگ، ئیقتصاد و مواصه‌لات، تا دوا جار به‌هۆی نه‌خۆشی له‌ 1942 ز ده‌ست له‌کار ده‌کشیته‌وه‌ و له‌ مه‌جلیسی شیوخی عێراقی ده‌مینیته‌وه‌ تاله 1948 ز له‌ته‌مه‌نی شه‌ست و هه‌شت سالی کۆچی دوا‌ی کرد. (عه‌ل‌ئه‌ددین سه‌جادی، چی له‌ باره‌ی محهمه‌د ئه‌مین زه‌کی نوسراوه، ل 60-61).

● ژیننامه‌ی رۆشه‌نبیری :-

ئاسان نه‌بوو بو‌ که‌سایه‌تییه‌کی سیاسی سه‌ربازی وه‌ک محهمه‌ده‌ئهمین زه‌کی له‌ هه‌ل و مه‌رجی ئه‌وه‌مه‌ی عێراق ئاور له‌ لایه‌نی رۆشه‌نبیری و نووسین بداته‌وه‌ و خۆی پێ سه‌رقال بکات و سه‌رباری ئه‌و هه‌موو ئیش و کاره‌ زور و گه‌رنگانه‌ی پێ ی سپێردرابوو ب‌توانی ئه‌سپی خۆی تاودا و چوار به‌ره‌مه‌ی به‌زمانی کوردی بنوسیت و به‌ره‌مه‌کانی بینه‌ سه‌رچاوه‌یه‌کی میژووی کورد له‌ ئه‌مه‌رودا، به‌لام دیاره‌ لیهاتوویی و دلسۆزی ئه‌و زاته له‌لایه‌ک و له‌ لایه‌کی تره‌وه‌ ئه‌و ده‌ستپێکی خۆیندی به‌زمانی فارسی و عه‌ره‌بی بووه‌،

نوسهر کبه‌هوی ئه‌و ئه‌رکانه‌ی پښی ی سپړدراون هه‌میشه له‌جی گورکي بووهو جی‌گایه‌کی نیشه‌جی بوونی جی‌گیری نه‌بووه هۆکاریکی نه‌خو‌ازراو بووه بۆ نه‌گه‌رانه‌وه بۆ سه‌رچاوه‌کان.

هه‌روه‌ها وه‌ک له پښتر ئاماژه‌مان کرد به‌وه‌ی یه‌که‌م ده‌ستتوس و زوربه‌ی سه‌رچاوه‌کانی ئه‌و کتیه به‌تووه نووسه‌ردووباره سه‌ر له‌نوی ده‌ستی به‌نوسینه‌وه‌ی کردووه، چونکه هه‌مووی سووتاووه واته ئه‌مجاره به‌پله‌ی یه‌که‌م پښتی به‌گه‌نجینه‌ی هزری خوی به‌ستوته‌وه، له‌وانه‌یه له‌ویش شتیک له‌بیر کرابیت یان به‌شپوه‌یه‌کی تر جی‌گیر بووویت وله‌نجامدا تووشی ئه‌وه‌له‌نه‌ی کردبیت. نابیت ئه‌وه‌ش له‌بیر بکه‌ین که ئه‌و شپوازه نووسینه‌ی نووسه‌رپه‌یره‌وی کردووه ئه‌ویش نووسینی کوردی به‌پیتی عه‌ره‌بی و کاریگه‌ری نه‌بوونی ئه‌و پیتانه‌ی له‌زمانی عه‌ره‌بی هه‌یه و له‌کوردی نیه و به‌پنجه‌وانه‌شی هۆکارن بۆدووچاری هه‌له بوون له ئه‌نجامی خویندنه‌وه‌ی هه‌له‌هه‌ر هه‌مان هۆکاریش ده‌بیته هوی هه‌له‌ی چاپ.

● **گرنگترین ئه‌و هه‌له‌ میژووپیانه‌ی به‌رچاوه‌کان:-**

بۆ دیاریکردنی ئه‌وه‌له‌ میژووپیانه‌ی له کتیه‌ی خولاصه‌یه‌کی تاریخی کورد و کوردستان به‌رچاوه‌کان ده‌که‌ون و راستکردنه‌وه‌یان پښسته جوړه‌کانیشیان جیا بکړینه‌وه، بۆیه ئیمه لیره‌دا به‌و شپوه‌یه‌ی لای خواره‌وه ده‌یانخه‌ینه‌ روو:-

یه‌که‌م- هه‌له‌ بابته‌پیه‌کان:-

هه‌ندیک جار نووسه‌ر دووچاری هه‌له‌ی بابته‌ی بووه له‌بهره‌ر هۆکاریک بیت، له‌وانه‌یه به‌هوی لیکچوونی ناوه‌کان یان لیکدانه‌وه‌ی هه‌له‌ بۆ رووداوو ناوه‌ میژووپیانه‌کان . له‌باسی ئه‌صلی ناوی کوردستان له‌ جلدی یه‌که‌مدا (مه‌مه‌د ئه‌مین زه‌کی، ج1، ل11). که‌وتوته هه‌له‌یه‌که‌وه ئه‌ویش به‌ دانانی ناوی سوله‌یمان ئه‌یوانی(م: 1258/656ز) سه‌رۆکی

جاریکی تر ده‌ست به‌نوسینی ئه‌و کتیه‌یه ده‌کاته‌وه (مه‌مه‌د ئه‌مین زه‌کی، ل2). که‌ ئه‌مه‌ش ئاماژه‌یه بۆ رووشه‌نبیری و هه‌ست به‌ لښراسراوی نوسه‌ر به‌رامبه‌ر به‌میلله‌ته‌که‌ی له‌لایه‌ک و له‌لایه‌کی تریش پرکردنه‌وه‌ی ئه‌و که‌لینه میژووپیانه‌ی که‌نوسه‌رله‌پیشه‌کی چاپی یه‌که‌می ئاماژه‌ی پښ ده‌کات که ده‌فه‌رموی: کاتیک نه‌ته‌وه‌کانی تورک و عه‌ره‌ب ده‌رباره‌ی میژووی خو‌یان نوسیان منیش بیرم له‌نوسینی میژووی کورد کرده‌وه.

ته‌وه‌ره‌ی دووه‌م:- هه‌له‌ میژووپیانه‌کی کتیه‌ی خولاصه‌ی کوردو کوردستان ی مه‌مه‌د ئه‌مین زه‌کی

● **هۆکاری بوونی هه‌له‌ی میژووپی:-**

ئه‌و به‌ره‌مه‌ی مه‌مه‌د ئه‌مین زه‌کی له‌بهر ئه‌و تاییه‌تمه‌ندی و گرنگیه‌ی هه‌یه‌تی بۆته هه‌وینی نووسینی روژه‌له‌لاتناسه‌کان وه‌ک سه‌رچاوه‌یه‌کی بایه‌خدار به‌که‌له‌ک هاتووه و له‌هه‌ر تیز و باسیک ده‌رباره‌ی کورد نووسرابیت (محمد أمين زكي، ط2، ص21-22). به‌لام ئه‌وه مانای ئه‌وه نییه که ئه‌وبه‌ره‌مه‌خویندنه‌وه‌ی رهنه‌گرانه‌ی بۆ نه‌کرابیت هه‌موو زانیاریه‌کانی وه‌ک خوی وه‌رگیرا بیت. نووسه‌ر خوی له‌ پښه‌کی چاپی یه‌که‌می عه‌ره‌به‌یه‌که‌ی داوای ئه‌و خویندنه‌وه رهنه‌پیه‌ی له‌رووشه‌نبیران و تویره‌رانی کردووه بۆ ئه‌وه‌ی ئه‌و به‌ره‌مه‌هه‌ بپښته سه‌رچاوه‌یه‌کی به‌ پښ و باوه‌رپښکراوی زانستی(محمد أمين زكي، ص16).

به‌بۆچوون ولیکدانه‌وه‌ی ئیمه له‌وانه‌شه بوونی ئه‌و هه‌لانه‌ بگه‌رپته‌و بۆسه‌رقالی نووسه‌ر به‌کاروباری سه‌ربازی و سیاسی که‌متر پښاوه‌ته سه‌رگه‌ران به‌دوای سه‌رچاوه عه‌ره‌به‌یه‌ رهنه‌نه‌کان که له‌لایه‌ن میژوونوسه هاوچه‌رخه‌کانی رووداووه‌کان یان نزیک لښانه‌وه نوسراون که ئه‌وده‌مانه زوربه‌یان چاپ وساغ نه‌کراوونه‌وه‌و هیشتا ده‌ستتوس به‌وون و به‌ناسانی به‌رده‌ست نه‌ده‌که‌وتن. له‌لایه‌کی تریشی شپوازی ژیا‌نی

هۆزی ئه‌یه‌وه‌ی تورکمانی (اله‌م‌ذانی م، 2، ج 1، ص 273-274). له‌شوینی سوله‌یمان شای (555-556 ک/1160-1161 ز) برزای سولتان سه‌نجهری سه‌لجوقی (490-552 ک/1096-1157 ز)، که یه‌که‌میان پیش پروخانی ده‌وله‌تی عه‌بباسی له‌سه‌رده‌ستی مه‌غوله‌کان والی کوردستان بووه، که‌سیکی نزیکه‌ی خه‌لیفه‌ی عه‌بباسی ئه‌لموسته‌عسم بیلا (640-656 ک/1242-1258 ز) هه‌ر بۆیه‌ش هۆلاکو له‌نامه‌گۆرینه‌وه‌کانی بۆ خه‌لیفه‌ داوای کردووه سوله‌یمان ئه‌یوانی بۆ بنی‌یریت، به‌لام خه‌لیفه‌ نه‌یناردووه، هه‌ر ئه‌وه‌ سوله‌یمان ئه‌یوانیه‌ش خاوه‌نی پیشنیازی ر‌ه‌ت کردنه‌وه‌ی دانوستانی له‌گه‌ڵ مه‌غوله‌کان بۆ خه‌لیفه‌ کردووه (ابن الاثیر، ج 9، ص 254). ئه‌وه‌ هه‌له‌یه‌ش له‌ئه‌نجامی پشت به‌ستن به‌گێڕانه‌وه‌ی رۆژه‌لاتناسیک بی‌گه‌رانه‌وه‌ بۆ سه‌رچاوه‌ عه‌ریبه‌کان بۆیه‌ که‌وتۆته هه‌مان هه‌له‌ی به‌لام ر‌ه‌چه‌له‌کی ئه‌وه‌ که‌سایه‌تیه‌ له‌توێژینه‌وه‌یه‌کی زانستی ساغکراو ته‌وه‌ که‌له‌بنه‌ماله‌یه‌کی تورکمانیه (زرار صدیق توفیق، ل 281)، هه‌ر له‌هه‌مان برگه‌ به‌روار که‌شکی به‌هه‌له‌ هاتوه، ر‌اس‌تیه‌که‌ی (554-556 ک/1159-1161 ز)، که له‌وانه‌یه هه‌له‌ی چاپ بی‌ت (کی لیسترنج، ص 227).

هه‌ر له هه‌مان ج‌ل‌دی ئه‌وه‌ کتیه‌ ناوی که‌سایه‌تیه‌ک هاتوه نووسه‌ر به‌ ر‌ه‌ئیه‌سی عه‌شیره‌تی ر‌ه‌وادی ناساندوویه‌تی ئه‌وه‌یش هه‌رب کوری عه‌بدو‌ل‌لای به‌لخیه (مه‌مه‌د ئه‌مین زه‌کی، ج 1، ل 98). له‌ کاتیکدا له‌ هه‌یچ سه‌رچاوه‌یه‌کی میژوویی ئاماژه به‌وه‌ نه‌کراوه که‌سه‌رۆکی هۆزی ر‌ه‌وادیه به‌لام له‌ لایه‌ن میژوونوسان به‌ ناسناوی جیاواز ناوی هاتوه، هه‌ندیک جار ناوی به‌بی هه‌یچ ناسناویک هاتوه (ابن الجوزی، ج 8، ص 102؛ یاقوت الحموی، م، ج 2، ص 132)، هه‌مان که‌سایه‌تی ناوی به‌راوه‌ندی (الطبری، ج 8، ص 7؛ الازدی، ج 1، ص 401، 412؛ ابی‌کنییر، م، ج 5، ص 107)، یان هه‌ردوو ناسناوی له‌یه‌ک کاتدا هه‌ل‌گرتووه (یاقوت

الحموی، م، ج 2، ص 132). بۆیه له‌وانه‌یه هه‌ر ئه‌ندامیکی ئه‌وه‌ هۆزه بی‌ت نه‌ک سه‌رۆک هۆز و له‌دایک بووی یا نیشته‌جێ ی شاری به‌له‌خ بی‌ت. که باسیش له‌ ده‌یسه‌می کوری ئیبراهیم ده‌کات که له‌نیوه‌ی یه‌که‌می سه‌ده‌ی 4 ک/10 ز ده‌رکه‌وت و پانتیه‌کی هه‌ریمی ئازهر بی‌جانی گرته‌ ده‌ست ده‌لیت ئه‌ساسی حکومه‌تی هه‌زبانی که ئه‌وه به‌هه‌له‌ له‌هه‌موو شوینه‌کان نوسیویه‌تی هازبه‌نی (مه‌مه‌د ئه‌مین زه‌کی، ج 1، ل 100). ئه‌مه‌ له‌کاتیکدا له‌سه‌رچاوه‌ عه‌ریبه‌کان (ابن مسکویه، ج 5، ص 250؛ ابن الاثیر، ج 7، ص 107). ته‌نه‌ ئاماژه به‌ ر‌ه‌گه‌زه کوردیه‌که‌ی کراوه‌ باس له‌ هه‌زبانی بوونی نه‌کراوه تا به‌ دامه‌زرینه‌ری حکومه‌تی هه‌زبانی بکری‌ت. ده‌ر باره‌ی کونیه‌که‌شی که ئه‌وه‌ سه‌لمه به‌هه‌ له‌ نووسراوه‌ ئه‌وه‌ سه‌لیم (مه‌مه‌د ئه‌مین زه‌کی، ج 2، ل 80). هه‌روه‌ها که‌باس له‌ ده‌رکه‌وتی دیسه‌م و په‌یوه‌ندی به‌ بنه‌ماله‌ی یوسف کوری ساج ده‌کات (مه‌مه‌د ئه‌مین زه‌کی، ج 2، ل 19) هه‌یچ ئاماژه‌ی به‌وه‌ نه‌کردووه که ئه‌وه بنه‌ماله‌یه واته‌ ساجیه‌کان کورد نین، به‌لام دیسه‌م به‌هۆی لیه‌اتوویی توانی متمانه‌ی ئه‌وه بنه‌ماله‌یه و به‌رگری‌ت و به‌ په‌له‌کانی سوپا هه‌ل‌بکشی تا ده‌بیته سه‌رله‌شکری سوپا، له‌ داوی کوژرانی یوسف کوری ساج له‌ شه‌ری قه‌رامیه‌کان سا‌لی 315 ک/927 ز دیسه‌م ج‌له‌وی ده‌سه‌لاتی گرته‌ ده‌ست و بوو به‌ فه‌رمانه‌ر ه‌وای ئازهر بی‌جان (ابن مسکویه، ج 5، ص 98؛ ابن الاثیر، ج 6، ص 711، ج 7، ص 107). هه‌ر له‌ باسی دیسه‌میشدا ئاماژه‌ی به‌وه‌ی کردووه که‌وه له‌سه‌ر مه‌زه‌به‌ی ئه‌شعه‌ری بووه (مه‌مه‌د ئه‌مین زه‌کی، ل 20) له‌کاتیکدا سه‌رچاوه‌کان ئاماژه‌یان به‌وه‌ کردووه که ئه‌وه‌یش وه‌ک باوکی له‌خه‌وار یه‌که‌کان بووه (ابن الاثیر، ج 7، ل 107).

نوسه‌ر حکومه‌تی سالاریه‌ی له‌ ئازهر بی‌جان به‌کورد هه‌ژمار کردووه له‌ په‌راویزدا (مه‌مه‌د ئه‌مین زه‌کی، ج 2، ل 17). له‌کاتیکدا ئه‌وه بنه‌ماله‌یه ده‌یله‌من و کوردنن به‌لام له‌گه‌ڵ بنه‌ماله‌ی ر‌ه‌وادیه‌کان (337-463 ک/947-

ئەحمەدیل کوری ئیبراهیم کوری سالار مەرزەیان (مشاهیر الکرد، ص 109)، کە راستیەکی بەگۆیرە ی سەرچاوە عەرەبیەکان ئەحمەدیل کوری ئیبراهیم کوری وەهسوژانی رەوادییە (ابن الاثیر، ج 8، ص 612)، کە بە ئەحمەد بەگ یش ناوی هاتوو (الصفی، ج 8، ص 198؛ ابن الجوزی، ج 17، ص 108). دەر بارە ی رەچەلەکی ئاق سونقور ئەحمەدیلێش کەبە هەلە نووسراو و ئاق سونقور ئەحمەدیلی پێی وابوو کە کوری ئەحمەدیلە و لە دوا ی باوکی فەرمانرەواییتی مەر اغە ی وەرگرتوو (مەحمەد ئەمین زەکی، ج 2، ل 39)، بە لام بۆچوونی تر کە لەوانیە زیاتر لە راستی نزیك بیت، چونکە بە پشت بەستن بە سەرچاوەکان ئەو ووشە یە لیکدراو تەو لە توێژینە یە کدا بە واتای تۆکەر یان خزمەتکار بوو و کوردیش نەبوو بە لکوبەندە یەکی تورکە (النقشبندی، ص 143). دەر بارە ی خانەدانانی ئەحمەدیلی بە گۆیرە ی بۆچوونی نووسەر تا سالی (618 ک/1221ز) بەردەوام بوون لە فەرمانرەواییتی کردن (مەحمەد ئەمین زەکی، ج 2، ل 43)، بە لام لیکۆلینە یە کەبەشتوو نە بەو ی دوا میری ئەو بنەمالیە ئەو نەصر مەملان بوو کەتا (463 ک/1071ز) فەرمانرەوای بوو و دواتر مەر اغە و ناوچەکانی تری دەور و بەری دەکەوتیتە ژیر کێفە سەلجوقیەکانە (النقشبندی، ص 131).

نووسەر ئاماژە بە هۆزی حەمیدی دەکات و بە هەمو دی ناوی دەبات (مەحمەد ئەمین زەکی، ج 2، ل 59) کە بی گومان کەوتتە هەلەو چونکە ئەو هۆزە و اتا هۆزی حەمیدی یەکیکن لە هۆزە گەرەکانی کورد لە سەدەکانی ناوەر است کە نیشتەجێی چیا یەکانی رۆژ هەلاتی موسلن و دەکەوتتە نیوان هەردوو زئی (زرار صدیق توفیق، ص 83-91)، لە هیچ سەرچاوە یەکی تر ئاماژە بەو نەکراو کە حەمیدیەکان پێ یان ووترابیت هەمو دی جگە لەنوسەر.

1069ز) تیکەل بوون بەو پێ یە هەردوو بنەمالە فەرمانرەواییتی ناوچە یەکیان وەرگرتوو و لە سەردەمی جیادا (النقشبندی، ص 113-117؛ زرار صدیق توفیق، ل 124). دەر بارە ی دەر کەوتتی حکومەتی رەوادی کەوتتە هەلە بە هۆی گیرانە یەکی ئیبن خور دازیبە کاتیک لە (232 ک/847ز) سەردانی تەوریزی کردوو کە ئەوکات لە ژیر فەرمانرەوایی مەحمەدی رەوادی بوو (مەحمەد ئەمین زەکی، ج 2، ل 25). بە لام بە پێ ی توێژینە یە دەر کەوتوو ئەو بنەمالیە یە پیو هندیان بە کوردەو نە (النقشبندی، ص 88، 99-133)، چونکە ئەو بنەمالیە یە رەچەلەکیان بۆ سەر هۆزی (الأزدی) عەرەبی دەگەریتەو و هیچ پیو هندیان بە کوردەو نە، و میژوونوسان میر مەحمەدی کوری حوسەینی رەوادی بە یەکیەم میری ئەو میرنشینە هەژمار دەکەن کە لە (337-463 ک/947-1069ز) فەرمانرەواییان کردوو نەو و ئەو ئەو ی نووسەر ئاماژە ی پێ کردوو (مەحمەد ئەمین زەکی، ج 2، ل 38) گوا یە لە تا 490 ک فەرمانرەواییان کردوو.

لەباسی ئەمیر ئەحمەدیلێش (مەحمەد ئەمین زەکی، ج 2، ل 38) کە نووسەر دوو جار کەوتتە هەلەو دەر بارە ی جاریکیان کە فەرمانرەواییەکی بەدریژە پێدەری میرنشینی رەوادی هەژمار کردوو لە کاتیکدا ئەو میرە یەکیەم جار لە سالی (501 ک/1108ز) ناوی لە سەرچاوەکان هاتوو (ابن الاثیر، ج 8، ص 555)، لە (505 ک/1111ز) بەخاوەنی مەر اغە دەناسریت (ابن الاثیر، ج 8، ص 587)، جاری دوو هەمیش کە میژووی مردنەکی بەو سالی (520 ک/1126ز) کە راستیەکی بە پێ ی سەرچاوەکان لە سالی (510 ک/1116ز) ئاماژە بە شیوازی مردنەکی دەکرت (ابن الاثیر، ج 8، ص 612؛ النقشبندی، ص 139)، هەر دەر بارە ی هەمان میر لەبەر هەمیکی تری نووسەر ناو هەکی بە هەلە نووسراو

خاوه‌نه‌کەشی دياره که ناوی شه‌هابه‌ددین حارمی بو مه‌ملوکه تورکه‌کانی ووتوه کاتیک له‌سالی (690ک/1291ز) شاری عه‌ککه له‌رۆمه‌کان وهرده‌گرنه‌وه (ابن کثیر، البداية والنهاية، مج7، ج13، ص322). که ده‌لایت:-

الحمد لله زالت وعز بالترك دين
دولة الصلب المصطفى العربي
هذا الذي كانت رؤياه في النوم
الآمال لو طلبت لأستحيت من
الطلب

به‌لام له‌وانه‌یه له‌گه‌ل ئه‌و ذیره شیعره‌ی شاعیر (سنا الملك م: 608ک/1211ز) (3) تیکه‌ل بوو بیت که ستایشی سه‌لاحه‌ددینی تیدا کردوه له‌کاتی وهرگرته‌وه‌ی حه‌لب له‌سالی 579ک/1183ز (ابن سنا الملك، دیوان ابن سنا الملك، ج2، ص1) که‌تیایدا هاتوه:-

بدولة الترك وبابن أيوب
عزت دولة شيعه الصلب
العرب

ده‌باره‌ی حکومه‌تی ئه‌تابه‌گی لوری گه‌وره‌ش که میژووی دروست بوونی له‌سالی (550ک/1155ز) داناه (مه‌مه‌د ئه‌مین زه‌کی، ج2، ل206)، هه‌رچه‌نده توێژهریک ئه‌و میژووه‌ی پشت راست کردۆته‌وه (رمضان شریف الداودي، ص64)، به‌لام سه‌رچاوه‌ی تریۆدامه‌زرانی ئه‌و ئه‌تابه‌کییه‌ سه‌الی (500ک/1107ز) به‌راسه‌تتر داده‌نن (حمه‌دالله المستوفی، ص539)، ده‌باره‌ی چیا‌ی سماقیش که له‌هه‌مان لاپه‌ره ئاماژه‌ی پیکراوه ئه‌و چیا‌یه پیی و تراوه چیا‌ی کورده‌کان که ده‌که‌وته‌وه رۆژئاوای حه‌لب و چه‌ند قه‌لایه‌کی ئیسماعیلی له‌خۆی گرتبووله‌کو تايه‌کانی سه‌ده‌ی پینجه‌م بو سه‌ده‌ی شه‌شه‌می کۆچی/یازده‌ی زاینی چه‌ند تیره‌یه‌کی کوردی لی راگۆیزراوه به‌هه‌ریمی لورستان (الداودي، ص65) که‌مه‌زنده

هاوکات له‌باسی میر حوسه‌ینی به‌رزیکان دا میژووی فه‌رمانراوه‌یی به (330ک/942ز) تومار کردوه، که‌چی به‌پی‌ی سه‌رچاوه میژووویه‌کان ئه‌وه‌ی زانراوه له‌لایه‌ن میژووناسان و دوو پاتی ده‌که‌نه‌وه ک ئه‌و میره توانیویه‌تی دوا‌ی مردنی وه‌ندادی خالی له (349ک/960ز)، ده‌یسه‌می کوری غانمی خاله‌که‌ی تری له (350ک/961ز) جله‌وی ده‌سه‌لات وهرگریت، بۆیه میژووی دامه‌زراندنی فه‌رامانه‌وه‌ایان به 348ک/959ز هه‌ژمار کراوه (ابن الاثیر، ج7، ص370-371).

هه‌ندیک جار له‌نوسینی ناوه‌کان ناروونیه‌ک به‌دی ده‌کریت و ئه‌گه‌ر که‌سیک زانیاری نه‌بیت له‌و ماوه‌یه نازانیت مه‌به‌ستی کتیه، وه‌ک ئه‌وه‌ی باسی ته‌غلوبی حه‌مدان ده‌کات (مه‌مه‌د ئه‌مین زه‌کی، ل68) که مه‌به‌ستی حه‌مدانی (1) ته‌غلوبیه که‌یه‌که‌م میرو باپیره گه‌وره‌ی میرانی حه‌مدانیه، هه‌ر له‌هه‌مان لاپه‌ره ئاماژه‌ی به‌سه‌هلانی کوری موسافیری ده‌یله‌می کردوه به‌لام له‌هیچ سه‌رچاوه‌یه‌کی به‌رده‌ست (ابن الفوطی، مج1، ص401). ئاماژه به‌وه‌نه‌کراوه که سه‌هلانی کوری موسافیر ده‌یله‌می بووه، به‌کو ئاماژه‌ی پیکراوه وه‌کو کورد که‌ناسناوی میری چیا‌ی (2) هه‌بووه‌میریک ده‌سه‌لاتدار و ده‌ست رویشتووی هه‌ریمی چیاو خاوه‌ندارییه‌تی نه‌هاوه‌ند بووه به (عصمة الدولة) ناوبراوه (ابن مسکویه، ج5، ص363-364).

له‌باسی چوونی سه‌لاحه‌ددین بو قودسیش سالی (583ک/1187ز) له‌په‌راویزدا ئاماژه‌ی به‌دییره شیعریک کردوه (مه‌مه‌د ئه‌مین زه‌کی، ج2، ل112) که‌تیایدا هاتوه:-

الحمد لله الذي زلت وعز بالكردي دين
دولت الصليبي مصطفى العربي

ئه‌وه‌ی راستی بیت ئه‌و ذیره شیعره ده‌ستکاری کراوه په‌یوه‌ندی به‌کوردوه نیه و شیوازه راسته‌که‌ی به‌و شیوازیکی تر هاتوه له سه‌رچاوه‌یه‌کی میژوویی و

سەر بەخۆ دابەمزرینییت له (368/ك/979ز) (محەمەد ئەمەین زەکی، ل101) بۆیە گومان دەکرێت ناوەکە هەڵە بیت مەبەست له کەسێکی تر بیت که بەناوی (صالح بن بانویه) هاتوو که بەسروکی کوردان ناوبراوه (التتوخي، ج2، ص186؛ سبط ابن جوزي، ج11، ص316)، یان (ابن بادويه) (ابن مسکویه، ج5، ص441-442). هەر وەها ناوی نووسەرێکی هیناوه به ناوی عبتی بی ناماژە کردن به کتێبه‌که‌ی بکات (محەمەد ئەمەین زەکی، ج1، ل102) به‌لام پێده‌چێت مەبەستی نووسەرێک بیت بەناوی ئەلعوتەبی که‌بو یەمەین و ئەلدوله‌ی مەحمودی غەزەنەوی نووسیوه (العبتی، ص89).

ئەوی جیگای سەر‌نجە ناسناوی ئەبوله‌یجاء له میره کوردییه‌کان دووباره بۆتەوه ئەوه‌ش وایکردوه نووسەر دوومیری کوردی که به‌ئەبوله‌یجاء ناوبراون تیکه‌ل بکات (محەمەد ئەمەین زەکی، ج1، ل106) و ئەبو له‌یجای کوری عەبدو‌ل‌لای میرزەبانی هه‌کاری خاوه‌نی قه‌لای ئەشەب و جەزیره و نوشی که‌له (528/ك/1134ز) کۆچی دوایی کردوه، له‌گه‌ل ئەبوله‌یجای حوسینی کوری حەسەنی هەزبانی تیکه‌ل کردوه که بۆ ده‌یان سال میری هەزبانیه‌کانی هه‌ولێر بووه‌وله (519/ك/1125ز) کۆچی دوایی کردوه (ابن الاثیر، ج9، ص53).

ده‌باره‌ی تاج‌ول‌دین ئیبن سه‌لایا (4) که نووسەر به‌هه‌له‌ نوسیویه‌تی تاج ئەدین سالابا (محەمەد ئەمەین زەکی، ج1، ل115) دوور نیه ئەمه هه‌له‌ی چاپ بیت چونکه ئەو که‌سایه‌تییه‌ له‌سەرچاوه‌کان ناسراوه و حاکی قه‌لای هه‌ولێر بووه‌ وله‌ دوای (656/ك/1258ز) به‌ ده‌ستی سوپای هۆلاکۆ کۆژراوه (الصفدي، الوافي بالوفيات، ج5، ص88).

له‌باسی بنه‌مائه‌ی جان پۆلا (محەمەد ئەمەین زەکی، ج1، ل136) که ئیستا پێ یان ده‌ووتریت جانبلاط که گه‌وره‌ی شیعە درووزییه‌کانن له‌ لبنان و رەمچەله‌کیان ده‌گه‌رێتەوه بۆ میریکی

ده‌کریت به‌هۆی بیروبووچوونی مه‌زه‌به‌ی بیت (خانزاد صباح، ص63). هەر وەها که باسی حکومه‌تی شه‌دای ده‌کات میژووی کۆتایی هاتنی به (468/ك/1076ز) داناوه (محەمەد ئەمەین زەکی، ج2، ل246)، به‌لام لقیکی دیکه‌ی ئەو ده‌سه‌لاته‌ له‌شاری ئانی هه‌تا سالی 595/ك/1198ز به‌رده‌وام بووه له‌ حوکمرانیادا (مینورسکی، ص113-154).

دووه‌م- هه‌له‌ی ناو

سه‌باره‌ت به‌ ناوه‌کان محەمەد ئەمەین زەکی له‌ کتێبی خولاصه‌یه‌کی کوردو کوردستان ناوی هه‌ندیک که‌سایه‌تی یان ناسناوی بان ناوی ناوچه‌ و شوینی به‌ هه‌له‌ نووسیوه، لێره‌دا هه‌ول ده‌هه‌ین به‌ گه‌رانه‌وه بۆ سه‌رچاوه میژوووییه‌کان ئەو هه‌له‌ لانه‌ راست بکه‌ینه‌وه.

1. هه‌له‌ی ناویان ناسناو:-

کاتیک ناماژە به‌ ناوی گه‌ریده ئیبن حه‌وقه‌ل (م: 367/ك/977ز) ده‌کات به‌ هه‌له‌ نووسراوه ئیبن حاوکال (محەمەد ئەمەین زه‌کی، ج1، ل41) چونکه ئەو له‌ئینسکۆپیدیای ئیسلامیه‌وه وهریگرتوووه له‌وئ به‌پیتی (E) نووسراوه، هه‌ر له‌ هه‌مان لاپه‌ره‌ ده‌باره‌ی ئەو زانیارییه‌ی که له‌ ئیبن حه‌وقه‌لێش وهریگرتوووه له‌سەر رەمچەله‌ک و نه‌ژادی کورد که ده‌یانگه‌ریته‌وه سه‌ر کورد بن مارد بن عومه‌ر له‌ راستیدا ئەو ناوه هه‌له‌ نووسراوه‌و راستییه‌که‌ی به‌زمانی عه‌ره‌بی (کرد بن عمرو بن عامر) (ابن حوقل، ص240).

که باس له‌ پروبه‌روبوونه‌وه‌ی حه‌مدانییه‌کان و هه‌زبانییه‌کان به‌ پێش‌ه‌وه‌ی محەمەد کوری بیلالی هه‌زبانی ده‌کات له‌ هه‌مان لاپه‌ره‌ ناوی محەمەد کوری هیلالی به‌ هه‌له‌ هیناوه (محەمەد ئەمەین زەکی، ج1، ل99)، له‌ راستیدا محەمەد کوری بیلال ه (ابن الاثیر، ج6، ص547).

نووسەر ناماژە‌ی به‌ ناوی که‌سایه‌تییه‌ک کردوووه که نامۆیه له‌ سه‌رچاوه میژوووییه‌کان ئه‌ویش کوردی کوری به‌ده‌ویه که به‌ یارمه‌تی حه‌مدانییه‌کان توانیویه‌تی ده‌سه‌لاتیکی

کوردی ئەیوی بەناوی جان بولاد که به ئیین
 عەرەبی ناسراوه (طنوس یوسف الشدیاق، أخبار
 الاعیان فی جبل لبنان، ج 1، ص 145).
 له باسی جه عفری کوری شکویه
 هەزبانیدا (محەمەد ئەمین زەکی، ج 2، ل 27)
 کەوتۆتە هەڵەوه چونکە ئە گەر ئەو ناو بە
 رینووسی کوردی بنوسریت، ئەوا دەبیتە
 شەکوێیان چەکو بەلام ئەو وەک عەرەبیەکی
 نووسیوه، هەرچەندە لە سەرچاوه عەرەبیەکان
 دیارە ئەو ناو شەکوێ کوردە (ابن
 مسکویه، ج 5، ص 267). هەر وەها لە نووسینی
 ناوی ئەبولهیحای رەبیب و ئەلدەولە رەئیس
 هەزبانیش بە هەڵەوه و بە ریب ئەلدەولە
 نووسراوه (محەمەد ئەمین
 زەکی، ج 2، ل 37). ناوی میری تەوریزیش بە
 سوکمان قبطی هاتوو (محەمەد ئەمین
 زەکی، ج 2، ل 38)، کەچی لە راستیدا
 لە سەرچاوه عەرەبیەکان بەناوی سوکمان
 قوتبی هاتوو چونکە ئەو قوطب ئیسماعیلی
 کوری یاقوت بوو (ابن الاثیر، ج 8، ص 587).

نامازە بۆ ناوی دو بیس مزیا د کردوو (محە
 مەد ئەمین زەکی، خولاصەیکە تاریخ کوردو
 کوردستان، ج 2، ل 40)، لە راستیدا ئەو ناو
 دو بیس کوری سەدەقە مەزبیدە (5) میری
 حە بەلام نووسەر بە هەڵە ناو کەمی نووسیوو.
 له باسی حکومەتی دۆستەکی و مەروانیشدا
 ناوی دامەزینەری ئەو حکومەتی بە باز ئەبو
 شجاعی کوری دۆستەکی ئەمیری عەشیرەتی
 حەمیدییە ناساندوو، بەلام ئەو ناو بە شێوازی
 جیاواز لە سەرچاوه عەرەبیەکاندا هاتوو بە
 باد (الروذر اوریە، ج 6، ص 53؛ الفارقی
 ، ص 49). باد (ابن الاثیر، ج 7، ص 434)، پاد
 (ابن تغری بـردی
 ، ج 4، ص 145، ج 5، ص 105). هاتوو، بەلام
 ئەو جیاوازییە لە لایەن توێژەرێکەوه
 ساغراوتەوه و پێی وایە ناو راستییەکە
 پادە (عبدالرقیب یوسف، ج 2، ص 357).

دەربارە ی دۆستەکی کەزۆر جار ناوی
 حکومەت یان میرنشینەکی بوو تەنها لە یەک
 سەرچاوه بە دۆستەکی هاتوو لەوانەیە

دەربارە ی خاوەنی رەهالە
 422/ك 1031 زکە بەئیین عطیر ناوی
 هاتوو (محەمەد ئەمین زەکی، ج 2، ل 57)، لە
 سەرچاوه عەرەبیەکان بە دوو جۆر هاتوو
 عطیر (النویری، ج 23، ص 123؛ ابن
 الاثیر، ج 7، ص 688، 776). ئیین عطیر
 و هەندێک جاریش هەردووکیان بەکار
 هێناوه، هەندێک جاریش بە عطیر ناوی
 هاتوو (ابن خلدون، ج 4، ص 412).

لەناوی ئیبراهیم یەمال برای طوغرلبەگی
 سەلجوقیش (ابن الاثیر، ج 8، ص 25؛ الصفدی، ج 6
 ، ص 97-98) کەوتۆتە هەڵەوه و ناوی بە
 ئیبراهیم نەمال هاتوو (محەمەد ئەمین
 زەکی، ج 2، ل 58) لە هەمان شێوه لە ناوی
 مەلیکی ئەبخازیش (ابن الاثیر، ج 8، ص 78) بە
 مەلیکی ئەبخار هاتوو (محەمەد ئەمین زەکی
 ، ج 2، ل 61). لە باسی میریکی کورد بە ناوی
 ئەبو الشوک (6) ی عەنازیش بەناوی ئەبو الشوق
 هاتوو (محەمەد ئەمین زەکی، ج 2، ل 80) کە
 لەوانەیە هەڵە ی چاپ بێت یان لە سەرچاوه
 تورکیەکانی وەرگرتبێت کە پیتی (ک)
 دەکەنە (ق).

ئەبوی که سێ جار بەسێ شێوازی جیاوازی هەلە ضه‌عیفه، ضفیه، ضیفه (محەمد ئەمین زه‌کی، ج 2، ل 153، 154)، بەلام دواتر بەشێوازه راسته‌که‌ی نوسراوه ضفیه خاتون (محەمد ئەمین زه‌کی، ج 2، ل 155). هه‌روه‌ها له‌ناوی سه‌رداری هۆلاکو به‌هەلە نووسراوه کیتوقابوس (محەمد ئەمین زه‌کی، ج 2، ل 209) که راستیه‌که‌ی کتیبوقانۆین وه‌ک له‌سه‌رچاوه‌کان نوسراوه (حمدالله المستوفی، ص 543).

2. ناوی ناوچه‌:

له‌دیاریکردنی ناوچه‌کانیش هه‌ندیک هه‌لە به‌دی ده‌کریت ده‌باره‌ی ئەو شوین و ناوچانه‌ی له‌و سه‌رچاوه‌یه‌ ناویان هاتوو له‌ کاتی به‌راووردکردن له‌گه‌ل سه‌رچاوه‌ عه‌ره‌بیه‌کان. لێرده‌ا به‌پێویست ده‌زانریت راست بکریته‌وه.

که‌ ئاماژه‌ به‌ ناوی به‌سیسار کراوه (محەمد ئەمین زه‌کی، ج 1، ل 12)، راستیه‌که‌ی سیسه‌ره‌ نه‌ک سیسار که‌ شارێکی کوردی له‌سه‌رریگای هه‌مه‌دان بو‌ ئازهر بیجانه، له‌ سه‌رده‌می خه‌لیفه‌ ی عه‌باسی مه‌هدی 158-169 ک/775-775-786 ز به‌هۆی به‌پیتی ناوچه‌که‌و زۆری کانیوه‌کانی ئۆزهنکراوته‌وه و بو‌ته‌ پوانی خه‌لیفه‌ (البلاذری، ص 434؛ یاقوت الحموی، م ج 3، ص 105).

کاتیک باس له‌ ره‌چه‌له‌کی کوردو شوینی نیشه‌جی بوونی ده‌کات، باسی قه‌لای ئالکی کوردوو (محەمد ئەمین زه‌کی، ج 1، ل 39)، له‌وانه‌یه‌ مه‌به‌ست له‌ قه‌لای ئەلقی بی که‌ یه‌کیکه‌ له‌قه‌لاکانی ناوچه‌ی هه‌کاری له‌ ده‌وروبه‌ری موسل (ابن الشعار، ج 7، ص 96). هه‌روه‌ها له‌ باسی میتانییه‌کان ئاماژه‌ به‌ ئاوی خاپور ده‌کات (محەمد ئەمین زه‌کی، ج 1، ل 29، ج 2، ل 105)، که‌ له‌راستیدا له‌ سه‌رچاوه‌کان به‌خاپور ناوی هاتوو (یاقوت الحموی، م ج 2، ص 209).

به‌هه‌مان شێوه‌ له‌ ئاماژه‌کردنی به‌ قه‌لای سمیرم (محەمد ئەمین زه‌کی، ج 2، ل 29)، راستیه‌که‌ی سومیرمه‌ وه‌ک له‌ سه‌رچاوه‌

دوو جار ناوی ئەلقاضی ئەلفاضل⁽⁷⁾ به‌هه‌له‌ هاتوو (محەمد ئەمین زه‌کی، ج 2، ل 92، 132)، که‌ ناوبراو وه‌زیری سه‌لاحه‌دین ئەبوی بووه‌ و یه‌کیکه‌ بووه‌ له‌ که‌سه‌ متمانه‌ پیکراوه‌کانی به‌هه‌مان شێوه‌ناوی عه‌ماره‌ ئەلیمه‌ن (محەمد ئەمین زه‌کی، ج 2، ل 95) که‌ شاعیریکی لایه‌نگیری فاتمییه‌کان بووه‌ و به‌هۆی هه‌ولی پیلانگیری بو‌ گه‌راندنه‌وی حوکمیان له‌ 569 ک/1174 ز به‌ فه‌رمانی سه‌لاحه‌دین ئەبوی له‌ سێداره‌ دراوه، به‌هه‌له‌ هاتوو راستیه‌که‌ی عماره‌ الیمنی⁽⁸⁾ (ابن الاثیر، ج 9، ص 390). هه‌روه‌ها له‌ ناوی برای سه‌لاحه‌دین لای نووسه‌ر له‌ دوو شوین به‌هه‌له‌ نوسراوه‌ جارێک به‌ طفنکین جاریکیش به‌ طفنکین (محەمد ئەمین زه‌کی، ج 2، ل 98، 133)، که‌ هه‌ردووکیان هه‌له‌یه‌ و راستیه‌که‌ی ئەوه‌یه‌ که‌ له‌ سه‌رچاوه‌ عه‌ره‌بیه‌کان ئاماژه‌ی پیکراوه‌ به‌ طوغتکین⁽⁹⁾ هاتوو (ابن الاثیر، ج 9، ص 406). له‌ ئاماژه‌کردنی به‌ ئەمیر حوسامه‌دین سه‌مین (محەمد ئەمین زه‌کی، ج 2، ل 116) ئاماژه‌ی به‌ کونییه‌ی ئەو میره‌ کوردیه‌ی نه‌کردوو که‌ یه‌کیکه‌ بووه‌ له‌ سه‌رله‌شکره‌کانی سه‌لاحه‌دین ئەبوی و له‌ سه‌رچاوه‌ عه‌ره‌بیه‌کان به‌ناوی ئەبوله‌یجای سه‌مین یان ئەبوله‌یجای حوسامه‌دین سه‌مین ناوی هاتوو و خه‌لکی هه‌ولێره‌ له‌ 593 ک/1197 کۆچی دوابی کردوو، له‌به‌ر قه‌له‌وی پتی ووتراره‌ سه‌مین (ابن الاثیر، ج 10، ص 71، 102، 144). هه‌ندیک جاریش نووسه‌ر ئاماژه‌ی به‌ هه‌ندی که‌سایه‌تی ناسراو و دیاری کوردی کردوو که‌ له‌سه‌رچاوه‌ عه‌ره‌بیه‌کان گه‌رنگیان پێدراوه، به‌لام نووسه‌ر ته‌نها ئاماژه‌ی به‌ ناوی کردوو وه‌ک له‌باسی سه‌یف ئەدین علی⁽¹⁰⁾ ئەلمه‌شطوب (محەمد ئەمین زه‌کی، ج 2، ل 119)، که‌ یه‌کیکه‌ له‌میره‌ مه‌زنه‌کانی کورد له‌سوپای سه‌لاحه‌دین ئەبوی (ابن الاثیر، ج 9، ص 53).

یه‌کیکی تر له‌و که‌سایه‌تیانه‌ی ناوی به‌هه‌له‌ هاتوو صه‌فیه‌ خاتون کچی مه‌لیک عادل

زه‌کی، ج 2، ل 39)، ئه‌و به‌رواره هه‌له‌یه‌و
 راس‌تیه‌که‌ی (510ك/1116ز) (ابن
 الجوزي، ج 17، ص 147)، به‌هه‌مان شیوه
 به‌رواری به‌خشینی ناسناوی ناصرولدين
 وئه‌ده‌وله به‌میر به‌دری حه‌سه‌نه‌وی
 نوسراوه (338ك/949ز) (حه‌مه‌د ئه‌مین
 زه‌کی، ج 2، ل 72)، به‌لام ئه‌و به‌رواره هه‌له‌یه
 وراس‌تیه‌که‌ی سالی 388ك/998ز ئه‌و
 ناسناوه‌ی له‌لایه‌ن خه‌لیفه‌ی عه‌بباسی پئ
 به‌خسرایه (ابن الاثیر، ج 7، ص 72) که دور
 نیه ئه‌وش هه‌له‌ی چاپ بیت له‌ ئاماژه‌کردنی
 به‌سالی کۆچی دوابی فه‌له‌کولدين و عیزه‌دده‌ین
 ی کورانی به‌دره‌دين مه‌سعود له‌ لورستان
 نوسراوه ئه‌و دوو براییه
 له‌ 603ك/1207ز (حه‌مه‌د ئه‌مین
 زه‌کی، ج 2، ل 221)، به‌لام به‌پئ ی
 سه‌رچاوه‌کان ئه‌و دوو میره له‌ 692ك/1292
 کۆچی دوابیان کردوه (زامباور، ص 354).

چوارم- هه‌له‌ی چاپ

ده‌باره‌ی هه‌ندیک هه‌له‌ که‌زۆر به‌روونی
 دیاره هه‌له‌ی چاپ و فۆنتی کوردیبه‌ پێویسته
 ئاماژه به‌وه بکه‌ین که‌هه‌رچه‌نده به‌شیک له‌و
 هه‌لانه ده‌که‌وتیه ئه‌ستوی چاپ یان ده‌زگای
 بلاوکردنه‌وه‌ی کتێبه‌که، به‌لام هه‌ندیکیان دیاره
 که‌نوسه‌ر خۆی وای نوسیوه له‌به‌ر هۆکاریک
 بئیت و له‌به‌ر زۆر دووباره بوونه‌وه‌ی ئاماژه‌ی
 پئ نه‌کراوه وه‌ک وشه‌ی هه‌کاری که‌ هه‌ر به
 هه‌کاری نوسراوه، هه‌روه‌ها وشه‌ی
 هه‌زبانی به‌هاز به‌نی نوسراوه.

جیگای داخه‌ گۆرینی فۆنتی کوردی و
 عه‌ره‌بیش هۆکاریک تری چه‌ند هه‌له‌یه‌کی
 چاپ وه‌ک وشه‌ی فه‌له‌ستین که‌له‌به‌ر ئه‌وه‌ی
 نوسه‌ر پیتی عه‌ره‌بی له‌رینوسی کوردی
 به‌کار هیناوه بۆته فه‌له‌سگین (حه‌مه‌د ئه‌مین
 زه‌کی، ج 2، ل 92). به‌هه‌مان شیوه وشه‌ی
 سولطان بۆته سولگات (حه‌مه‌د ئه‌مین زه
 کی، ج 1، ل 108). هه‌ر له‌به‌ر هه‌مان هۆ ناوی
 مونس‌ی خام به‌هه‌له نوسراوه که‌له‌کوردیدا
 به‌مونس‌ی خادیم دهنوسرئیت (حه‌مه‌د ئه‌مین
 زه‌کی، ج 2، ل 18).

بولدانیه‌کان ئاماژه‌ی پیکراوه (یاقوت
 الحموي، مج 3، ص 74-75).

هه‌روه‌ها که ئاماژه‌ی به‌ ده‌روازه‌ی بوبیه
 کردوه که شوینی چونه ناو جه‌زیره‌ی ئیبن
 عومره بووه (حه‌مه‌د ئه‌مین
 زه‌کی، ج 2، ل 66) به‌هه‌له نوسراوه و راس‌تیه‌که‌ی
 ده‌روازه‌ی بوبیه (ابن
 الاثیر، ج 8، ص 300). هه‌روه‌ها له‌ ناوی
 شاریکی شام که به‌ کرگ یان کرن ناوی
 هاتوه (حه‌مه‌د ئه‌مین زه‌کی، ج 2، ل 103)،
 هه‌له‌یه و راس‌تیه‌که‌ی به‌پئی سه‌رچاوه
 میژووویه‌کان که‌ه‌که (یاقوت
 الحموي، مج 4، ص 131؛ ابن
 الاثیر، ج 9، ص 452). به‌هه‌مان شیوه که باس
 له‌قه‌لای بیرار شاه‌ی کردوه (حه‌مه‌د ئه‌مین
 زه‌کی، ج 2، ل 293)، راس‌تیه‌که‌ی به‌ گویره‌ی
 سه‌رچاوه عه‌ره‌بیه‌کان به‌ تیرانشاه هاتوه که
 قه‌لایه‌ک بووه له‌شاره‌زور (یاقوت الحموي
 مج 1، ص 470؛ ابن الاثیر، ج 8، ص 57).

سێیه‌م- هه‌له‌ی دیاریکردنی میژوو یان ریکه‌وت

به‌ هه‌مان شیوه‌ی جۆره‌کانی تری هه‌له‌ی
 نوسه‌ر له‌ دانانی هه‌ندیک به‌راوه‌ دا به‌هه‌له
 داچوه جا چ به‌هۆی چاپ بیت یان له‌به‌ر هه‌ر
 هۆکاریک تری.

له‌ئاماژه‌کردنی به‌دامه‌زراندنی ده‌وله‌تی
 ره‌سولی سالی (926ك/1520ز) به‌ سالی
 دامه‌زراندنی ئه‌و ده‌وله‌ته‌ داناه (حه‌مه‌د ئه
 مین زه‌کی، ج 1، ل 114)، که له‌ر استیدا ئه‌و
 بنه‌ماله‌ کورده له‌ دوابی (626ك/1229ز)
 سه‌ر به‌خۆی خۆیان له‌ ده‌وله‌تی ئه‌یوبی
 راگه‌یانده و خه‌لیفه‌ی عه‌بباسی به‌فه‌رمی دانی
 به‌شسه‌ره‌ عه‌تیان دراوه‌وتسا
 سالی (854ك/1458ز) به‌ده‌وام بوون له
 فه‌رمانه‌ه‌وایی یه‌مه‌ن (زرار صدیق توفیق، بنه
 ماله‌ی فه‌رمانه‌ه‌واییانی یه‌مه‌ن کورد
 بوون، ل 13).

ده‌باره‌ی به‌رواری چوونی ئه‌تابه‌ک
 طوغته‌کینی حاکمی شام بو به‌غدا
 که (520ك/1127ز) (حه‌مه‌د ئه‌مین

ئەو هەلانی ئەوانی دووبارە کردۆتەوێ جا ئەو هەلانی چ ناوو ناسناوی کەسایەتیەکان بێت یان ناوی دەقەر و هەریم و شوینە جیاوازه‌کانی کوردستان بێ.

هەر و هە نابییت فەرماوێشی ئەو بەکریت کە ئەو کتیبە بە دەزگایەکی چاپی کلاسیکی سادە نوسراوە، بۆیە ئاساییە هەلە ی چاپی تیکه‌وتنێت بەتایبەتیش نووسەر رێبازیکی نوێ ی هەلبژاردووە، ئەویش نووسینی زمانی کوردی بەرینووسی عەرەبی و بەکارهێنانی پیتی عەرەبییە کە ئەو هەش خۆی لە خۆیدا نووسەری خستۆتە هەلە یەکی زمانەوانی تر. نابێ کاربگەری زمانەکانی تر بەتایبەتیش عەرەبی بەسەر نووسەر پەراویز بەکریت کە ئەویش لەوانە یە هۆکارێکی تر بێت بۆ کەوتنە هەلە ی زمانەوانی بەهۆی خۆیندەوێ هەلە نابییت ئەو هەش لەیاد بەکریت کە هۆ کتیبە بۆیە کەم جار لەلایەن کەسانیکەوێ چاپکراوە کەزمانی کوردییان نەزانوێ و شارەزاییان لەسەر کەسایەتی و ناوچە و دەقەر کوردییەکان نەبووێ بۆیە جیگای داخە کە لە چاپکردن کەوتنەتە هەلە.

هەر چەند هەوڵێکی زۆری داوێ بەر هەمەکە ی ئەکادیمیانه بەکوێتە بەرچاو و ئاماژە ی بەسەرچاوێ کردووە، بەلام هەندیک جار ئاماژە ی بە سەرچاوێ نەکردووە یان پشتی بە هەندیک سەرچاوێ بەستووە، خۆی گومانی لەو زانیارییە کردووە کە خاوەنداری سەرچاوێکە ی خراوتە پال وەك ئەو زانیارییانه ی لە کتیبی (کردلر) وەرگرتووە هەرچەند گومانی هەیه لەنووسەرەکە ی کە د. فریح بێت!؟

سەرپرای ئەو وورده هەلانی لەو کتیبەدا هەن، بەلام نووسەر توانیویەتی میژووی کورد وەك نەتەوێهێک بەدریژایی میژوو بخاتە روو، بەگشت لایەن و تەمەرەکانیانەوێ بۆیە دەکرێ بەر هەمەکە ی بچیتە خانە ی کوردناسی نەك تەنها میژوو .

پەراویزەکان

أبو تغلب الغضنفر فضل الله ابن ناصر الدولة حسن بن حمدان ووالدته فاطمة بنت أحمد الكردي. ابن مسكويه: تجارب الامم، ج5، ص363؛ ابن خلکان، أبو العباس شهاب الدين احمد بن محمد بن أبي بكر (ت: 681هـ/1282م): وفيات الأعيان في أبناء

هەندیک جاریش لەکاتی چاپکردن پینتیک لەبیر کراوێ وەك ئەوێ مەملەکە بۆتە ملکە(مەمەد ئەمین زەکی، تاریخی خولاصە یەکی کوردو کوردستان، ج2، ل74)، ئەو هەلە یە لە ی بەرواریش هەیه لەکاتی بەراووردکردنی سالتنامە ی هێجری بەزایینی ژمارە یەك بۆتە هۆی هەلە لەسالی(579/ك/813ز) نوسراوێ کەر استیەکە ی(579/ك/1183ز) (مەمەد ئە مین زەکی، ج2، ل105). هەر لە هەمان بابەت لەناوی قەرالی ئینگلیز کەبەناوی نوسراوێ ریشاری شیردل(مەمەد ئەمین زەکی، ج2، ل120)، راستیەکە ی ریتشاردە بەلام پێ دەچێ لەکاتی چاپکردن هەلە لەنوسینی ناوێکە کراوێ. لەناوی خەلیفە ی فاتیمی کە نوسراوێ عەزیز بن ئەلمغر(مەمەد ئەمین زەکی، ج2، ل131)، بە هەمان شیوێ بە هەلە چاپکراوێ راستیەکە ی عەزیزی کوری ئەلمو عیزە.

نەجامی لیکۆلینەوێ

هەرچەند ئەو لیکۆلینەوێ خۆیندەوێهێکی رەخنەگرانیە بۆ سەرچاوێهێکی میژوویی، سەرباری ئەو هەلانی لەو کتیبەدا هەبوون رۆلی نووسەر لەو بەر هەمە گرنگە ی میژووی کورد دەدرەوشیتەوێ، چونکە ئەرک و ماندوو بوونییکی زۆری پێوێهێارە و پێویستی بە راستکردنەوێ ئەو هەلانی بەدریت بۆ ئەوێ لەسەر میژووی کورد نەکوێت و خۆینەری میژوو راستیەکانی بۆ روون بێتەوێ.

ئەو سەردەمە ی نووسەر دەستی بۆ میژوو نووسین بردووە ئەرکیکی قورسی خستۆتە سەر شانی، چونکە نەبوونی سەرچاوێ و کاتی پێویست بوونەتە ئاستەنگی بەردەم نووسەر لە کاتی نووسینی ئەو بەر هەمە، هەرچەند دەستنووسی ئەو کتیبە جاری یە کەم لەگەل سەرچاوێ و مالی نووسەر سووتاوێ، بەلام پێداگیری نووسەر و هیوای خزمەت گەیاندن بە نەتەوێهێ بەردەوامی بەکارە پێرۆزەکە ی بەخشبوێ.

بەشیک لەو هەلانی نووسەر تێ ی کەوتووە بەهۆی پشت بەستن بەسەرچاوێ تره و بوو، کە

الزمان، تحقيق: احسان عباس، دار صادر، (بيروت: 1978م)، مج 2، ص 116-117.

عصمة الدولة أبو نصر وأبو دلف سهلان بن مسافر بن سهلان الكردي أمير الجبل. ابن الفوطي، كمال الدين ابي الفضل عبدالرزاق البغدادي (ت 723هـ/ 1323م): معجم الألقاب في مجمع الآداب، تحقيق: محمد الكاظم، (طهران: 1416هـ)، مج 1، ص 401، مج 5، ص 261.

القاضي السعيد أبو القاسم هبة الله بن القاضي الرشيد أبي الفضل جعفر المعتمد سناء الملك أبي عبدالله محمد بن هبة الله (505-608هـ/ 1111-1211م) صاحب الديوان الشعر البديع والنظم الرائق. ابن خلكان: وفيات الاعيان، ج 6، ص 61.

تاج الدين محمد ابن نصر بن صلاح بن يحيى صاحب تاج الدين أبو المكارم ابن صلاح الهاشمي العلوي، نائب إربل الشيعي. الصفدي: الوافي بالوفيات، ج 5، ص 88.

أبو الأغر، ديبس بن سيف الدولة أبي الحسن صدقة بن منصور بن ديبس، بن علي بن يزيد الأسدي الملقب نور الدولة، ملك العرب، صاحب الحلة المزيدية. ابن خلكان: وفيات الاعيان، ج 2، ص 263.

أبو الشوك العنازي: الامير أبو الشوك محمد بن عناز حكم الامارة العنازية بن عد وفاة والده أبو الفتح سنة 401هـ/ 1011م، وقد عمل على توسيع نفوذه حتى توفي في 437هـ/ 1046م. ابن الأثير: الكامل، ج 7، ص 574، ج 8، ص 52.

القاضي الفاضل (529-596هـ/ 1135-1200م): أبو علي عبدالرحيم ابن القاضي الأشرف بهاء الدين أبي المجد علي بن القاضي أبي محمد الحسن بن الحسن بن احمد بن الفرّج بن احمد اللخمي العسقلاني المولد والمصري الدار المعروف بالقاضي الفاضل والملقب بمجير الدين. ابن خلكان: وفيات الاعيان، مج 3، ص 162-198.

الفقيه أبو محمد عمارة بن أبي الحسن علي بن ريدان بن أحمد الحكمي اليمني الملقب بمجم الدين الشاعر المعروف. ابن خلكان: وفيات الاعيان، مج 3، ص 431-435.

سيف الاسلام طغتكين (ت: 593هـ/ 1197م): أبو الفوارس طغتكين بن أيوب بن شاذي بن مروان المنعوت بالملك العزيز ظهير الدين صاحب اليمن. ابن خلكان: وفيات الاعيان، مج 2، ص 523.

الامير سيف الدين أبي الحسن علي بن احمد بن أبي الهيجاء ابن عبدالله بن أبي الخليل ابن المرزبان الهكاري، وقد سمي بالمشطوب لشطبة كانت بوجهه، ووالده أبو الهيجاء صاحب العمادية وعدة قلاع الهكارية. ابن خلكان: وفيات الاعيان، مج 1، ص 180-184.

سه‌رچاوه‌و ژیدەر هکان:-
یه‌که‌م: سه‌رچاوه‌هکان:-

ابن الاثير، عز الدين بن الحسن علي بن محمد الجزري (ت: 630هـ/ 1232م): الكامل في

التاريخ، تحقيق: عمر عبدالسلام تدمري، دار الكتاب العربي، (بيروت: 2006م).

ابن الجوزي، ابوالفرج عبدالرحمن بن علي (ت: 597هـ/ 1200م): المنتظم في تاريخ الملوك، تحقيق: محمد عبدالقادر عطا ومصطفى عبدالقادر عطا، ط 2، دار الكتب العلمية، (بيروت: 1995م).

ابن الشعار، كمال الدين ابي البركات الموصل (ت: 654هـ/ 1256م)، قلائد الجمال في فوائد شهداء هذا الزمان، تحقيق: كامل الجبوري، دار الكتب العلمية، (بيروت: 2004م).

ابن الفوطي، كمال الدين ابو الفضل عبدالرزاق بن احمد (ت: 723هـ/ 1323م): مجمع الآداب في معجم الالقاب، تحقيق: محمد الكاظم، (طهران: 1416هـ).

ابن تغري بردي، يوسف بن تغري بردي (874هـ/ 1469م): النجوم الزاهرة في ملوك مصر والقاهرة، دار الكتب، (القاهرة: 1963).

ابن حوقل، ابي القاسم بن حوقل النصيبي (ت: 367هـ/ 977م): صورة الارض، دار مكتبة الحياة، (بيروت: 1992).

ابن خلدون، عبدالرحمن (ت: 808هـ/ 1405م): تاريخ ابن خلدون (ديوان المبتدأ والخبر في تاريخ العرب والبربر ومن عاصرهم من ذوي الشأن الاكبر)، تحقيق: خليل شحادة، دار الفكر، (بيروت: 2000م).

ابن خلكان، أبو العباس شمس الدين احمد بن محمد (ت: 681هـ/ 1282م): وفيات الاعيان وانباء ابناء الزمان، تحقيق: احسان عباس، دار صادر، (بيروت: 1978م).

ابن سناء الملك، هبة الله (ت: 608هـ/ 1211م): ديوان ابن سناء الملك، تحقيق: محمد ابراهيم نصر، (القاهرة: 1969م)، ج 2.

ابن كثير، عماد الدين ابو الفداء اسماعيل بن كثير الدمشقي (774هـ/ 1372م): البداية والنهاية، تحقيق: أحمد أبي ملحم وآخرين، دار الكتب العلمية، (بيروت: 2005م).

ابن مسكويه، احمد بن محمد بن يعقوب (ت: 421هـ/ 1031م): تجارب الامم وتعاقب الهمم، تحقيق: سيد كسروي حسن، دار الكتب العلمية، (بيروت: 2003م).

الأزدي، يزيد بن محمد (ت: 334هـ/ 945م): تاريخ الموصل، تحقيق: احمد عبدالله محمود، (دار الكتب العلمية، (بيروت: 2006م).

البرزقوري، محمد بن الحسن ظهير الدين (ت: 488هـ/ 1094م): ذيل تجارب الامم وتعاقب الهمم، (بيروت: 2003م)، ج 6.

سبط ابن الجوزي، شمس الدين يوسف قزاوغي (654هـ/ 1256م): مرآة الزمان في تاريخ الاعيان، دار الكتب العلمية، (بيروت: 2013م).

الصفدي، صلاح الدين خليل بن ابيك (764هـ/ 1363م): الوافي بالوفيات، تحقيق: أحمد الارناؤوط-تركي مصطفى، دار احياء التراث، (بيروت: 2000م).

الزمان، تحقيق: احسان عباس، دار صادر، (بيروت: 1978م)، مج 2، ص 116-117.

عصمة الدولة أبو نصر وأبو دلف سهلان بن مسافر بن سهلان الكردي أمير الجبل. ابن الفوطي، كمال الدين ابي الفضل عبدالرزاق البغدادي (ت 723هـ/ 1323م): معجم الألقاب في مجمع الآداب، تحقيق: محمد الكاظم، (طهران: 1416هـ)، مج 1، ص 401، مج 5، ص 261.

القاضي السعيد أبو القاسم هبة الله بن القاضي الرشيد أبي الفضل جعفر المعتمد سناء الملك أبي عبدالله محمد بن هبة الله (505-608هـ/ 1111-1211م) صاحب الديوان الشعر البديع والنظم الرائق. ابن خلكان: وفيات الاعيان، ج 6، ص 61.

تاج الدين محمد ابن نصر بن صلاح بن يحيى صاحب تاج الدين أبو المكارم ابن صلاح الهاشمي العلوي، نائب إربل الشيعي. الصفدي: الوافي بالوفيات، ج 5، ص 88.

أبو الأغر، ديبس بن سيف الدولة أبي الحسن صدقة بن منصور بن ديبس، بن علي بن يزيد الأسدي الملقب نور الدولة، ملك العرب، صاحب الحلة المزيدية. ابن خلكان: وفيات الاعيان، ج 2، ص 263.

أبو الشوك العنازي: الامير أبو الشوك محمد بن عناز حكم الامارة العنازية بن عد وفاة والده أبو الفتح سنة 401هـ/ 1011م، وقد عمل على توسيع نفوذه حتى توفي في 437هـ/ 1046م. ابن الأثير: الكامل، ج 7، ص 574، ج 8، ص 52.

القاضي الفاضل (529-596هـ/ 1135-1200م): أبو علي عبدالرحيم ابن القاضي الأشرف بهاء الدين أبي المجد علي بن القاضي أبي محمد الحسن بن الحسن بن احمد بن الفرّج بن احمد اللخمي العسقلاني المولد والمصري الدار المعروف بالقاضي الفاضل والملقب بمجير الدين. ابن خلكان: وفيات الاعيان، مج 3، ص 162-198.

الفقيه أبو محمد عمارة بن أبي الحسن علي بن ريدان بن أحمد الحكمي اليمني الملقب بمجم الدين الشاعر المعروف. ابن خلكان: وفيات الاعيان، مج 3، ص 431-435.

سيف الاسلام طغتكين (ت: 593هـ/ 1197م): أبو الفوارس طغتكين بن أيوب بن شاذي بن مروان المنعوت بالملك العزيز ظهير الدين صاحب اليمن. ابن خلكان: وفيات الاعيان، مج 2، ص 523.

الامير سيف الدين أبي الحسن علي بن احمد بن أبي الهيجاء ابن عبدالله بن أبي الخليل ابن المرزبان الهكاري، وقد سمي بالمشطوب لشطبة كانت بوجهه، ووالده أبو الهيجاء صاحب العمادية وعدة قلاع الهكارية. ابن خلكان: وفيات الاعيان، مج 1، ص 180-184.

سه‌رچاوه‌و ژیدەر هکان:-
یه‌که‌م: سه‌رچاوه‌هکان:-

ابن الاثير، عز الدين بن الحسن علي بن محمد الجزري (ت: 630هـ/ 1232م): الكامل في

رمضان شریف الداودي: لورستان الكبرى، (اربیل: 2010م).
زامباور: معجم الأنساب والأسرات الحاكمة في التاريخ الإسلامي، أخرجه: زكي محمد حسن بك وحسن أحمد محمود، دار الرائد العربي، (بيروت: 1980م).

زرار صديق توفيق: القبائل والزعامات الكردية في العصر الوسيط، (اربیل: 2007م).
عبدالرقيب يوسف: الدولة الدوسكية، دار اراس، (اربیل: 2001م)، ج2.
کي لیس‌ترنج: بلدان الخلافة الشرقية، تحقيق: بشير فرنسيس - كوركيس عواد، مؤسسة الرسالة، ط2، (بيروت: 1985م)، ص227.

محمد امين زكي بك: خلاصة تاريخ الكرد وكردستان من أقدم العصور الى الآن، ترجمة: محمد علي عوني، (مصر: 1939م).

محمد امين زكي: مشاهير الكرد وكردستان، اعداد: رفيق صالح، (بغداد: 2007م).

ب- ژیدره کوردییه‌کان:-

زرار صديق توفيق: کوردو کوردستان له‌روژگاری خیلافه‌ی ئیسلامیدا، (هولیز: 2010ز).

کۆمه‌له‌ نوسه‌رێك: چی له‌باره‌ی "محهمهد ئهمین زه‌كی به‌گ" سه‌وه

نوسه‌راره‌، ئاماده‌کردنی: ره‌فیق سالح، بنكه‌ی ژین، (سلیمانی: 2010ز).

ج- ژیدره فارسییه‌کان:-

حمدالله المستوفی: تاریخ گزیده، (تهران: 1381).
مینورسکی، ولادیمیر فدرویچ: نگاهی نوبه مشرق قفقاز، ترجمة: محسن خادم، (تهران: 1378).

د- گوفاره‌کان

زرار صديق توفيق: بنه‌ماله‌ی فه‌رمانه‌ه‌وایانی یه‌مه‌ن (1229-1458ز) کورد بوون، گوفاری ژین، سلیمانی، ژماره 9، دیسه‌مه‌مه‌ری 2017.

الطبري، ابو جعفر محمد بن جرير بن يزيد (310هـ/ 923م): تاريخ الرسل والملوك (تأريخ الطبري)، تحقيق: محمد أبو الفضل إبراهيم، دار المعارف، ط4، (القاهرة: د. ت).

طنوس يوسف الشدياق: أخبار الاعيان في جبل لبنان، تحقيق: المعلم بطرس البستاني، (بيروت: 1954م).

العتبي، محمد بن عبد الجبار (427هـ/ 136م): تاريخ اليميني، تحقيق: احسان ذنون عبداللطيف الثامري، دار الطليعة، (بيروت: 2004م).

الفارقي، احمد بن يوسف (572هـ/ 1176م): تاريخ الفارقي، تحقيق: دوي عبس اللطيف عوض، (القاهرة: 1959م).

النويري، شهاب الدين احمد بن عبد الوهاب (ت: 733هـ/ 1332م): نهاية الارب في فنون الادب، دار الكتب العلمية، (بيروت: 2004م).

الهمذاني، رشيد فضل الله (ت: 718هـ/ 1318م): جامع التواريخ، راجعه وقدم له: يحيى الخشاب، دار الكتب العربية، (دم. د. ت)، ج2، ج1.

ياقوت الحموي، شهاب الدين عبدالله (626هـ/ 1229م): معجم البلدان: قدم له: محمد عبد الرحمن المرعشلي، دار إحياء التراث العربي، (بيروت: د. ت).

دووهم: ژیدره‌کان:-

أ- ژیدره‌ه‌ه‌یه‌کان:-

حسام الدين علي غالب النقشبندى: انريجان في العصر السلجوقي، (السليمانية: 2012م).

خانزاد صباح محي الدين: علاقة الدولة الفاطمية بالكرد، المكتبة الجامعية الحديث، (الاسكندرية: 2016م).

دارا جمال غفور: محمد امين زكي ودوره السياسي والاداري في العراق (1924-1948)، مطبعة شقان، (السليمانية: 2008).

الخلاصة

يعد كتاب (خلاصة تاريخ الكرد وكردستان) لمؤلفه محمد أمين زكي، إحدى المصادر الرئيسية التي شغلت حيزاً واسعاً في المكتبة الكردية ولاسيما إنها تعد الفريدة التي كتبت باللغة الكردية بعد كتاب الشرفنامه لشرفخان البدليسي التي كتبت باللغة الفارسية. إلا إنها لم تخلو من بعض الأخطاء التاريخية التي تعد من الطبيعي ولا تقل من الأهمية التي تكمنها المصدر. لعل المؤلف وقع في هذه الأخطاء بسبب إنشغاله بعدة مناصب عسكرية وديبلوماسية خلال مسيرته العلمية التي لم تمنحه الوقت الكافي للإطلاع على المصادر من جهة ومقارنة ماجاء من بعض المصادر بأخرى للتأكيد من صحتها.

وقد ضمّ البحث سيرة حياة المؤلف ومنها العلمية، وفي المحور الثاني يبحث أهم اسباب وقوع المؤلف في هذه الأخطاء من جهة، وتقسيم هذه الأخطاء حسب نوعها كالموضوعية، وأخطاء الاسماء والالقب والمواقع والتواريخ هذا بالإضافة الى الأخطاء المطبعية. وفي النهاية أهم نتائج الذي وصل إليه البحث، مع قائمة بأهم المصادر والمراجع كأحد متطلبات البحوث العلمية والاكاديمية.

CORRECTION OF SOME HISTORICAL MISTAKES ABOUT MEDIEVAL IN THE DIGEST BOOK OF KURD AND KURDISTAN OF MUHAMMED AMEEN ZAKI BAG

KHANZAD SABAH MOHIALDEEN

Erbil Polytechnic University, Kurdistan Region-Iraq

ABSTRACT

The book of Muhammed Ameen Zaki Bag is one of the fundamental kurdish historical sources in all areas. He served the history of Kurd because he was graduated from collage of Military and he was entitled for many duties and jobs and at the end of ottoman dynasty period he was able to benefit from his achievements and record Kurdish history. Due to his business with Administration affairs in 1925 he was Minister of Transportation and works in Iraq also he didn't have enough sources because most of the sources at that time was hand written. Many historical mistakes and historical information about the tribes and Kurdish figures was admixture.

In this research we try depending on the available historical sources to correct the mistakes especially about the medieval and this will not reduce the importance of this research. The mistakes will be divided according to their types on the sections of subjective mistakes. We focus on the mistake in the names and nicknames of the figures or mistakes in the name of the village and cities in this book. In addition to the mistake in the dates and typing which they are section in this research. At the end the result of this research and list of the sources are available with a brief of the research with Arabic and English language.

KEYWORDS: Correction Of Some Historical Mistakes, Kurd And Kurdistan Of Mohammed Ameen Zaki Bag, Medieval In The Digest Book Of Kurd